Dziennik ustaw państwa

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVI. – Wydana i rozesłana dnia 12. lipca 1913.

Treść: (Mg 130-133.) 130. Obwieszczenie, którem ogłasza się zaliczenie gminy Wipawa do siódmej klasy wojskowej taryfy czynszowej. — 131. Obwieszczenie, dotyczące świadectw żeńskiej szkoły przemysłowej Stowarzyszenia "Libusza" w Kromieryżu. — 132. Rozporządzenie, dotyczące zmiany pouczenia o badaniu oleju terpentynowego, używanego jako szczególny środek denaturyzacyjny. — 133. Rozporządzenie, dotyczące zmiany wskazówki dla badania części składowych ogólnego środka denaturyzacyjnego dla wódki.

130.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej oraz Ministerstwa skarbu z dnia 29. kwietnia 1913,

którem ogłasza się zaliczenie gminy Wipawa do siódmej klasy wojskowej taryfy czynszowej.

Dodatkowo do obwieszczenia z dnia 14. lutego 1911, Dz. u. p. Nr. 28, zalicza się w porozumieniu z c. i k. Ministerstwem wojny gminę Wipawa w Krainie do siódmej klasy taryfy czynszowej dla kwaterunków wojskowych, obowiązującej do końca roku 1920.

Georgi wir.

Zaleski wh.

131.

Obwieszczenie Ministra handln w porozumieniu z Ministrem robót publicznych z dnia 21. czerwca 1913,

dotyczące świadectw żeńskiej szkoły przemysłowej Stowarzyszenia "Libusza" w Kromieryżu.

Na podstawie § 14. d, ustęp 3., ustawy z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26, względnie rozpostrem wyznań i oświaty z dnia 26. lipca 1907, Dz. u. p. Nr. 180, przyjmuje się żeńską szkołę przemysłową Stowarzyszenia "Libusza" w Kromieryżu do spisu tych przemysłowych zakładów naukowych, których świadectwa zastępują przy zgłaszaniu przez kobiety przemysłu krawieckiego, ograniczonego do sukien kobiecych i dziecięcych, dowód prawidłowego ukończenia nauki.

Trnka włr.

Schuster wir.

132.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. lipca 1913,

dotyczące zmiany pouczenia o badaniu oleju terpentynowego, używanego jako szczególny środek denaturyzacyjny.

W porozumieniu z krółewsko-węgierskiem Ministerstwem skarbu zmienia się pouczenie o badaniu oleju terpentynowego, używanego jako szczególny środek denaturyzacyjny (punkt II. załącznika B regulaminu dla wódki, przeznaczonej do używania bez opłaty podatku, Dz. u. p. Nr. 130, z roku 1899) i ma ono opiewać w sposób następujący:

II. Olej terpentynowy.

1. Zachowanie wobec bromu:

60 centymetrów sześciennych rozczynu, zawierządzenia Ministra handlu w porozumieniu z Mini- rającego w litrze 3 gramy bromianu potasowego i 11 gramów bromku potasowego, miesza się w cylindrze cechowanym z 15 centymetrami sześciennymi rozcieńczonego kwasu siarkowego (350 centymetrów sześciennych kwasu siarkowego i 650 centymetrów sześciennych wody). Do tej mieszaniny dodaje się 6 centymetrów kubicznych spirytusowego rozczynu oleju terpentynowego, przeznaczonego do zbadania, który w 100 centymetrach sześciennych zawiera 5 centymetrów sześciennych oleju terpentynowego. Jeżeli mieszaninę tę silnie się wstrząśnie, powinno nastąpić odbarwienie.

2. Destylacya:

Jeżeli 100 centymetrów oleju terpentynowego podda się destylacyi wsposób, przepisany dla wyskoku drzewnego, to do 150° Celzyusza nie powinno przejść więcej, jak 5 centymetrów kubicznych, do 175° Celzyusza jednak w całości co najmniej 90 centymetrów sześciennych.

3. Mieszalność z wodą:

50 centymetrów sześciennych oleju terpentynowego wstrząsa się silnie z 50 centymetrami sześciennymi wody w cechowanym cylindrze pomiarowym, mieszczącym 100 centymetrów sześciennych wody. Kiedy po krótkiem odstaniu oddzielą się obydwie warstwy i staną się klarowne, wtedy górna powinna wynosić co najmniej 47.5 centymetrów sześciennych.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 15. lipca 1913.

Zaleski włr.

133.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. lipca 1913,

dotyczące zmiany wskazówki dla badania części składowych ogólnego środka denaturyzacyjnego dla wódki.

Wskazówki dla badania wyskoku drzewnego, zasad pirydynowych i benzolu, zawarte w załącznikach A, B i C do reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 26. października 1907, Dz u. p. Nr. 245, zmienia się w porozumieniu z królewsko-węgierskiem Ministerstwem skarbu w zakresie, uwidocznionym w załączniku.

Jeżeli przy badaniu środka denaturyzacyjnego wyłonią się pewne podstawy dla przyjęcia, że środek ten, mimo tego, że odpowiada metodzie badania, przepisanej dla odnośnego środka, nie nadaje się do denaturyzacyi, należy to w sposób odpowiedni wyrazić w wywodzie orzeczenia. Tego rodzaju przypadek może na przykład zajść wtedy, jeżeli środek denaturyzacyjny stał się niezdolnym do użytku wskutek przypadkowych lub umyślnych obcych domieszek, których nie uwzględniono jeszcze w przepisach o badaniu lub wskutek innych okoliczności.

Ważność wywodu badania gaśnie co do wyskoku drzewnego po 8 tygodniach, co do pirydyny i benzolu po 12 tygodniach od dnia wystawienia.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 15. lipca 1913.

Zaleski włr.

Załącznik.

A. Wskazówka dla badania wyskoku drzewnego.

1. Zabarwienie.

Po ostatnich słowach ustępu pierwszego należy umieścić: "i nie powinien okazywać mętów" (ustępy 2. do 4. bez zmiany).

2. Destylacya.

(Bez zmiany.)

3. Mieszalność z wodą.

Rozczyn, utworzony z 0.5 centymetrów sześciennych wyskoku drzewnego i 9.5 centymetrów sześciennych alkoholu o 95 procentach objętościowych, winien przy zmieszaniu z 20 centymetrami sześciennymi wody dawać płyn jasny lub co najwyżej słabo opalizujący.

4. Zachowanie się wobec rozczynu saletrzanego.

Przy wstrząśnięciu 25 centymetrów sześciennych wyskoku drzewnego z 50 centymetrami sześciennymi nasyconego rozczynu saletry chilijskiej w wodzie powinny po upływie 15 minut wydzielić się przynajmniej 3 centymetry cześcienne, jednak nie więcej jak 5 centymetrów sześciennych olejowatej warstwy. Do przeprowadzenia itd. (bez zmiany).

5. Zachowanie się wobec ługu.

Przy wstrząśnięciu 20 centymetrów sześciennych wyskoku drzewnego z 40 centymetrami sześciennymi wodorotlenku sodu o ciężarze gatunkowym 1·3 powinno wydzielić się po upływie 15 minut co najmniej 7 centymetrów sześciennych, jednak nie więcej jak 10 centymetrów sześciennych warstwy olejowatej. Wstrząsać należy w sposób umiarkowany i w kierunku poziomym przez pół minuty.

6. Zawartość kwasu.

50 centymetrów sześciennych wyskoku drzewnego, zaprawnych 10 kroplanii jednoprocentowego rozczynu fenolu i ftaleiny, nie może aż do zabarwienia na czerwono zużyć więcej jak 1.5 centymetrów sześciennych dziesiątkowego ługu normalnego.

7. Popiół.

Przy spaleniu i spopieleniu 50 centymetrów sześciennych wyskoku drzewnego mogą pozostać tylko ślady popiołu.

8. Ciężar gatunkowy.

Ciężar gatunkowy nie powinien przy 15° Celzyusza być większy niż 0 860.

B. Wskazówka dla badania zasad pirydynowych.

(Punkt 1. do 5. bez zmiany.)

6. Miareczkowanie.

(Pierwszy ustęp bez zmiany.)

Aż do nastania tej reakcyi powinno się zużyć nie mniej jak 9·4 centymetrów sześciennych normalnego kwasu siarkowego.

C. Wskazówka dla badania benzolu.

1. Zewnętrzna jakość.

Badanie pod względem barwy odbywa się w sposób, przepisany dla badania wyskoku drzewnego. Benzol nie powinien zawierać kropelek wody i nie powinien stawać się mętnym także przy oziębieniu do 15° Celzyusza.

(Punkt 2. do 5. bez zmiany.)